

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 czerwca 1959 r.

w sprawie zasad i trybu likwidacji zakładów ubezpieczeń, które utraciły prawo do wykonywania działalności ubezpieczeniowej.

Na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) zarządza się, co następuje:

§ 1. Krajowe i zagraniczne zakłady ubezpieczeń, zwane dalej „zakładami”, które w myśl dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o uregulowaniu ubezpieczeń rzeczowych i osobowych (Dz. U. Nr 5, poz. 23) utraciły prawo do wykonywania działalności ubezpieczeniowej, a dotychczas nie zostały zlikwidowane, podlegają likwidacji według zasad i w trybie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Likwidację zakładów przeprowadza Państwowy Zakład Ubezpieczeń, zwany dalej „likwidatorem”

2. Likwidator dopełni wymaganych wpisów w rejestrze handlowym.

3. Czynności likwidacyjne, dokonane na podstawie obowiązujących dotychczas przepisów prawnych, pozostają w mocy.

§ 3. 1. Wierzyciele zakładów powinni, jeżeli w toku dotychczasowych czynności likwidacyjnych tego nie dokonali, zgłosić likwidatorowi pisemnie swoje roszczenia w terminie sześciu miesięcy, licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Termin ten będzie uznany za dotrzymany, jeżeli wysłanie zgłoszenia pocztą nastąpi nie później niż w ostatnim dniu tego okresu.

2. Wierzytelności z umów ubezpieczenia na życie oraz z ubezpieczeń rzeczowych, które nie zostały zgłoszone przez wierzycieli, przechodzą na rzecz Państwa; likwidator obejmie je listą wierzytelności.

§ 4. 1. Nie uregulowane do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia należności z tytułu umów ubezpieczenia na życie ważnych w dniu 31 sierpnia 1939 r. oraz należności z tytułu umów ubezpieczenia na życie płatne przed dniem 1 września 1939 r. będą ustalone w następujący sposób:

1) po osobach zmarłych przed dniem 9 maja 1945 r. w wysokości sum ubezpieczenia;

2) po osobach zmarłych po dniu 9 maja 1945 r. lub na rzecz osób żyjących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia — w takiej części sumy ubezpieczenia, jaka wynika ze stosunku okresu, za który opłacone były składki, do okresu opłaty składek ustalonego w umowie ubezpieczenia.

2. Przy ubezpieczeniach pośmiertnych, prowadzonych w ramach umów ubezpieczenia na życie z dożywotnim okresem opłaty składek (ust. 1 pkt 2), za umowny okres opłaty składek przyjmuje się różnicę pomiędzy wiekiem 75 lat a wiekiem w chwili rozpoczęcia ubezpieczenia.

§ 5. 1. O odmowie przyjęcia zgłoszonej wierzytelności w części lub w całości likwidator zawiadomi wierzyciela pisemnie za poświadczeniem odbioru wraz z podaniem powodów odmowy.

2. Wierzyciele, których roszczenia nie zostały przyjęte w części lub w całości, mogą wnieść za pośrednictwem likwidatora odwołanie do Ministra Finansów w terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia pisma likwidatora.

§ 6. 1. Zobowiązania likwidowanych zakładów będą zaspokojone w następującej kolejności:

- 1) koszty postępowania likwidacyjnego,
- 2) należności z umów ubezpieczenia zgłoszone przez ubezpieczających lub przez osoby miernie uposażone w umowach ubezpieczenia, a w razie ich braku przez spadkobierców, wymienionych w art. 10, 21 i 22 prawa spadkowego,
- 3) należności z umów ubezpieczenia, które przeszły na rzecz Państwa na podstawie § 3 ust. 2,
- 4) podatki i opłaty publiczno-prawne wraz ze wszystkimi dodatkami i kosztami,
- 5) inne należności.

2. Z majątku pozostałego po pokryciu zobowiązań wymienionych w ust. 1 zaspokojone zostaną zgłoszone roszczenia udziałowców i akcjonariuszy.

§ 7. 1. Jeżeli suma przeznaczona do podziału nie wystarczy na zaspokojenie wszystkich zobowiązań, należności umieszczone w dalszej kolejności (§ 6) będą uszczone dopiero po zupełnym zaspokojeniu należności poprzedniej kategorii, a gdy majątek nie wystarczy na pokrycie wszystkich należności danej kategorii, należności te będą zaspokojone stosunkowo do wysokości każdej z nich.

2. Jeżeli w toku postępowania likwidacyjnego okaże się, że majątek likwidowanego zakładu wystarczy tylko na pokrycie całości lub części kosztów likwidacji, Minister Finansów na wniosek likwidatora uznaje zakład za zlikwidowany bez dalszego przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.

§ 8. 1. Ruchomości i nieruchomości likwidowanych zakładów będą sprzedane w drodze publicznej licytacji.

2. Jeżeli z braku licytantów licytacja nie dojdzie do skutku, likwidator może sprzedać ruchomości i nieruchomości

likwidowanego zakładu z wolnej ręki za cenę nie niższą od sumy oszacowania podanej w warunkach licytacyjnych.

3. Jeżeli sprzedaż w drodze licytacji lub z wolnej ręki nie dojdzie do skutku, Minister Finansów może upoważnić likwidatora do sprzedaży ruchomości i nieruchomości likwidowanego zakładu poniżej ceny, o której mowa w ust. 2, na warunkach przez siebie ustalonych.

§ 9. 1. Wierzytelności likwidowanych zakładów, których terminy płatności już nastąpiły, są płatne w ciągu jednego miesiąca od dnia doręczenia dłużnikowi wezwania do zapłaty długu.

2. Jeżeli majątek likwidowanych zakładów nie wystarczy na zaspokojenie wszystkich zobowiązań (§ 6), odpowiedzialność zaś za zaspokojenie tych zobowiązań ciąży na osobach fizycznych, prawnych lub instytucjach z tytułu gwarancji lub udziałów, likwidator wezwie odpowiedzialne osoby lub instytucje do uzupełnienia w ciągu trzech miesięcy funduszy potrzebnych do pełnego pokrycia zobowiązań.

3. Jeżeli odpowiedzialność za zobowiązania likwidowanego zakładu ciąży w myśl ust. 2 na osobach lub instytucjach, posiadających siedzibę za granicą, likwidator wezwie te osoby lub instytucje do dokonania w ciągu sześciu miesięcy wpłaty brakujących funduszy na pełne pokrycie zobowiązań.

§ 10. Likwidator ogłosi o miejscu i terminie rozpoczęcia oraz zakończenia wypłat przez zamieszczenie ogłoszenia w poczytnym piśmie codziennym oraz w biurach Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

§ 11. Należności przypadające do wypłaty, lecz nie odebrane w terminie, złożone zostaną do depozytu sądowego.

§ 12. 1. Po zakończeniu likwidacji likwidator sporządzi sprawozdanie likwidacyjne, które po zatwierdzeniu przez Ministra Finansów złoży sądowi rejestrowemu z wnioskiem o wykreślenie zlikwidowanego zakładu z rejestru handlowego.

2. Jeżeli likwidowany zakład nie podlega obowiązkowi wpisu do rejestru handlowego, Minister Finansów uzna go na podstawie zatwierdzonego sprawozdania likwidacyjnego za zlikwidowany. O uznaniu zakładu za zlikwidowany likwidator ogłosi w sposób określony w § 10.

3. Wykonanie wszelkich czynności w sprawach, które dotyczyć będą zakładu uznanego za zlikwidowany, powierza się Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń.

§ 13. Do akt i dokumentów likwidowanych zakładów stosuje się przepisy w sprawie przechowywania i kwalifikowania do zniszczenia akt, ksiąg i innych dokumentów likwidowanych przedsiębiorstw bankowych i instytucji kredytu długoterminowego.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*